

**Karácsonyváró vadász szentmise, orgona- és vadászkürt koncert, Budapest-Vár -
Nagyboldogasszony (Mátyás) templom**

2017. december 19.

Krisztusban szeretett Testvéreim!

Nagyrabecsült Vadásztársak!

Kérem, engedjék meg, hogy mielőtt bármi mást mondanék, megköszönjem *Oláh Csaba* úrnak, az Országos Magyar Vadászkamara Vadászati Hagyományokat Ápoló és Kulturális Bizottsága elnökének megtisztelő felkérését, örömmel mutatom be ezt a szentmisét és ajánlom fel a jelenlévőkért és családtagjaikért. Köszönet illeti *Süllei László* protonotárius kanonok, érseki általános helynök urat is, hogy befogadott bennünket és lehetővé tette, hogy itt, épített örökségünk egyik kivételes tanújának falai között misézhetünk, koncertezhetünk.

Kedves Testvéreim! Mi vadászó emberként érkeztünk ide, természetjáró, a teremtett világra nap mint nap rácsodálkozó emberként, és meghívtuk barátainkat, ismerőseinket is, hogy vegyenek részt velünk együtt ezen az ünnepi alkalmon. Miért? Mert meggyőződésünk, hogy érték az a vadász kultúra, amelyben élünk, s mi szeretnénk, ha ezt megismerné és magáévá tenné a jövő nemzedéke. Persze, biztosan lesznek most is olyanok, akik félreértenek bennünket, de nem törődünk vele. Elhivatottan tesszük, amiről úgy gondoljuk, hogy egyben a küldetésünk is.

Sokszor van bennem keserűség, amikor a sajtóban egy-egy vadászbaleset vagy emberi gyarlóság miatt általánosságban írnak rólunk. Az ország legnagyobb megyéjében felelek a vadászati etikáért. Ha valaki, akkor én tudom, mennyire becsületesek, tisztelettudóak és széplelkűek is tudnak lenni a vadászok. Akik ma szentmisére is eljöttek, adventi koncertet rendeznek, decens öltözetben, egymás társaságában értékes barátságokról tesznek tanúságot. Hát nem vonzó ez? Dehogyanem!

Nagyon fontosnak tartom, hogy itt vagyunk! Ez a kor, amelyben élünk, éppen a rendkívüli technikai fejlődése miatt egy félelmetes rohanássá torzult. Gondoljunk csak a mindenféle, interneten száguldozó információra. Ennek következtében megváltozik az emberek belső élete, az egymáshoz való viszonyuk is. Egyre kevesebb idejük marad arra, hogy beszélgessenek egymással. Nincsenek csöndes, együtt töltött estéik, idegesek, rohannak. Az élet magától felgyorsult, a gyerek élete már nem olyan, mint amilyen a szüleié volt, és a szülő sem igazodik el a gyereke életében. Ebben a helyzetben nagy jelentősége van az egymásra figyelésnek, annak, hogy legyen idő megálljt parancsolni, találkozni, beszélgetni. Erre szeretne lehetőséget nyújtani a mostani program is. Hiszen ma már nem ismereteket keresnek elsősorban az emberek, hanem a személyes beszélgetések lehetőségeit...

Igen. Sajnos kapkodva élünk, és ez rányomja bélyegét a vadászatainkra is. Ma már azon megy a polémia, hogy etikus-e éjjellátó készülékkel felszerelkeznünk vagy sem. Ez a vita is onnan ered, hogy az emberek többségének nincs ideje, türelme. Telihold még mindig csak egyszer van egy hónapban, pedig lehetne akár mindennap is, ugye? És mert nem érünk rá nappal vadászni, megtanulunk éjszaka látni. Megértem én, hogy robbanásszerű a vaddisznó szaporulata, és hogy valamit kezdeni kellene a vadkárrel is, de ha a sportvadász hőkamerával és éjjellátókkal űzi tovább nemes szenvedélyét, mennyire marad az meg nemesnek? Inkább csak szenvedélynek... Nem kellene ezeket a technikákat csak a szakszemélyzet kezében meghagyni?

Hőkamera? Éjjellátó? Hogy jön ez ide a koronázótemplomba? Kedves Testvéreim, ezek a technikák egytől-egyig a látást hivatottak segíteni. Csakúgy, mint az adventi időszak is. Négy hétig arra figyelni, aki jön, hogy végtelen szeretetével átöleljen: Isten és ember találkozása ez. De hogy el ne mulasszuk az ünnepi összeölelkezést, nemcsak nézni, hanem látni is szükséges. És az emberek többségének erre nincs ideje, türelme. Hogy végiggondolja a hit kérdéseit, és szembesítse azokat a máshonnan jött információkkal. Mert bizony, vannak, akik szeretnének eltéríteni bennünket az egyenes útról. És akinek nincs helyes, szilárd értékrendje, azt „előnti a sok” (R. M. Rilke), a dolgok egymásra hányódnak benne, összezavarodik. Az egész életet átfogó életértelmezésre, bölcsességre van

ma szükség, hogy a sok megtévesztő hang ne az idegrendszer játékának megfelelően befolyásolja döntéseinket, magatartásunkat. Érett értékrendre van szükség, a fejünk felett távlatokat megnyitó égboltra, Istenre, akinek születése nagy napjára karácsonykor készül az emberiség.

Legyen tehát ez a mostani alkalom is lélek-ébresztés azon a történelmi helyen, ahol mi vadászok – sok más közösséggel együtt –, otthon vagyunk. Amen.

Dr. Mészáros István

titeli prépost